

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ Ing. E. Ď.**, bývajúceho v B., **2/ V. Ď.**, bývajúceho v P., zastúpených JUDr. J. H., advokátom v B., proti žalovaným **1/ Ž. L.**, bývajúcej v D., **2/ E. L.**, bývajúcej v D., **3/ A. L.**, bývajúcej v D., **o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam**, vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp.zn. 10 C 7/2000, o dovolaní žalobcov proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 29. mája 2009 sp.zn. 10 Co 97/2009, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalobcov 1/, 2/ **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Dunajská Streda (v poradí druhým) dopĺňacím rozsudkom z 23. decembra 2008 č.k. 10 C 7/2000-435 žalobcom 1/, 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ až 3/ spoločne a nerozdielne náhradu trov konania v sume 763 239,40 Sk (25 334,90 €) k rukám ich právneho zástupcu (JUDr. P. G. – pozn. dovolacieho súdu) do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodol tak podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a § 149 ods. 1 O.s.p., keď dospel k záveru, že v danom prípade nie je dôvod pre aplikáciu § 150 O.s.p. Trovy žalovaných, ktoré mali vo veci úspech pozostávali z trov ich právneho zastúpenia advokátom. Pri stanovení hodnoty jedného úkonu právnej pomoci (služby) súd vychádzal z hodnoty predmetu konania 1 282 741,-- Sk.

Na odvolanie žalobcov 1/, 2/ Krajský súd v Trnave uznesením z 29. mája 2009 sp.zn. 10 Co 97/2009 zmenil dopĺňací rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalobcov 1/, 2/ zaviazal zaplatiť žalovaným 1/ až 3/ spoločne a nerozdielne náhradu trov konania v sume 25 334,90 €

k rukám ich advokáta do 60 dní od právoplatnosti uznesenia. Žalovaným náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že sa v podstate stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, ktorý správne rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. a v konaní úspešným žalovaným priznal účelne vynaložené trovy konania, keď všetky priznané úkony právnej služby boli dôvodne vykonané a pri ich vyčíslení správne vychádzal z hodnoty sporu 1 282 741,-- Sk (42 579,20 €) určenej podľa bonitovaných pôdno-ekologických jednotiek pozemkov (BPEJ) a správne určil i hodnotu úkonu v zmysle vyhlášky účinnej v čase vykonania toho ktorého úkonu. V podrobnostiach potom poukázal na odôvodnenie napadnutého prvostupňového rozhodnutia. Za potrebné považoval zmeniť rozhodnutie súdu prvého stupňa len v časti splatnosti trov konania, keď s poukazom na ich výšku mal za primeranú predĺženú lehotu 60 dní (§ 160 ods. 1 O.s.p.). O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že v odvolacom konaní úspešné žalované si náhradu jeho trov neuplatnili.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podali dovolanie žalobcovia, žiadali ho zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, zrejme z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. S odkazom na skutkové okolnosti danej veci, s poukazom na vlastné majetkové pomery, s ktorými sa súdy nižšieho stupňa dostatočne nezaoberali, napadnuté rozhodnutie označili za priečiace sa ustanoveniu § 150 O.s.p. V závere dovolania uviedli, že výška náhrady trov, na ktoré boli zaviazaní predstavuje 60 % ceny nehnuteľností, čo sa im javí ako hrubý rozpor s dobrými mravmi, i s možnosťami žalobcov i s okolnosťami tohto prípadu po zvážení dôvodov, prečo k tejto situácii vôbec došlo.

Žalované sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm.a/ O.s.p.) alebo uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych

spoločenstiev [§ 109 ods. 1 písm.c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm.b/ O.s.p.), alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm.a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm.b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm.c/ O.s.p.).

Podľa ustanovenia § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Dovoláním je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o trovách konania, teda také uznesenie, proti ktorému ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. výslovne dovolanie nepripúšťa.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p., ale zaoberal sa i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovoláním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Vady konania uvedené v ustanovení § 237 O.s.p. však dovolateľmi namietané neboli a ani dovolacím súdom neboli zistené.

Dovolateľmi namietané nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.) považuje Občiansky súdny poriadok za prípustný dovolací dôvod (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania,

nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno z § 239 O.s.p. vyvodiť a v dovolacom konaní nevyšlo najavo, že by konanie na súdoch nižších stupňov bolo postihnuté vadami uvedenými v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie dovolateľov podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie § 146 ods. 2 O.s.p., pretože žalovaným v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. apríla 2010

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová